

INGREDIENTS PER A UNA BONA QUARESMA

Una reflexió senzilla per un temps, la Quaresma, que sempre és agosarat. Faré servir una comparació culinària. Ens **preparem a cuinar un plat**. I tenim molt de temps. En un món com el nostre –ritmes, presses, lliuraments immediats- és d'agrair l'oportunitat de tornar a començar. I cada any! Déu confia tant en cadascú i cadascuna de nosaltres i té tanta paciència –és un bon cuiner- que ens permet preparar-nos cada any per celebrar adequadament el gran Misteri de la Mort i la Resurrecció de Jesús. Un **temps de preparació que és un do, un repte i, per tant, una responsabilitat**: trencar amb la monotonia! (Tant que ho demanem quan som a la feina o a l'estudi! Potser el secret és viure la vida més a fons).

Continuem amb la recepta clàssica quaresmal, que s'ha de preparar amb ingredients cada any diferents (aquí rau el repte!). Disposar-se per viure l'encontre amb Déu durant la Setmana Santa no és fàcil (però quina relació interpersonal ho és?). **El primer ingredient, la penitència**. Mirar-nos endins, al nostre cor. Hi ha tants àmbits que necessiten ser canviats i transformats. Reconèixer que davant de l'orgull de saber-se perfecte o la necessitat d'acceptar que tot s'hi val, i ha un camí entremig: saber-se fràgil, però al mateix temps desitjar lluitar. Saber-se pecador i intentar construir el Regne. **Saber demanar perdó amb el compromís de canviar, expressant-t'ho sacramentalment, per sentir l'escalfor de l'abraçada del Déu**.

El **segon ingredient**, normalment no podia ser carn, però alguns deien que sentit té no menjar-ne si pots atipar-te de llagosta. Però, aquestes observacions són absurdes. En un món que se'ns convida a una satisfacció constant en tot, sense límits. Aquesta aspiració ens porta a espirals d'insatisfacció. Es tracta d'aturar-se i de retrobar-se amb **el valor –o millor la virtut- de l'austeritat o del sacrifici**. Allò que condueix més a la construcció del Regne. Que el criteri de la nostra vida sigui **allò que m'ajuda més a créixer –les virtuds-**, no allò que m'agrada -i després no m'agradarà!-.

I, per acabar, **l'últim ingredient**. Capacitat d'empatia, de veure com es cou tot i saber-ho gaudir i compartir. **Comunicació!** Tota la que vulguis! **Amb Aquell que saps que t'estima...** trobar de dirigir-te d'una forma personal i sincera –de vegades t'ajuda l'Evangeli, una pregària, una cançó- Hi ha que demana o agraeix... les formes són infinites... com infinita és la capacitat d'escoltar i d'entendre del teu Amic. Dues propostes per aquest temps. Un recés on-line d'un dia (<http://lent.sacredspace.ie/ca/2011>) o descarregar-te un ajut per l'oració diària en mp3, en castellà (www.rezandovoy.org).

Bona cuina quaresmal!

Òscar Fuentes sj (ofuentes@jesuites.net)